

ดอยแจ่มและมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ทะเลสาบด้านหลังดอยแจ่มซึ่งมองเห็นอยู่ไกลๆ ในยามเย็นมักมีนกเปิดน้ำบินมาลงเป็นฝูงๆ

ตามล่าหาเมืองเก่า

> กราตธ กัทธา

ดอยแจ่ม

ชื่อดอยแปลกๆ แบบนี้ มาเที่ยวเชียงรายนี้บ่อยครั้งไม่เคยได้ยินและไม่คิดว่าจะมีด้วย

ทั้งนี้เนื่องจากว่าลูกสาวลูกเขยคุณนิวัตรมีเพื่อนรุ่นพี่เรียนจบจากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมาด้วยกัน ชื่อ อรรถพล บรรณิธวงศ์ เป็นรุ่นพี่ มีนิสัยชอบสะสมของเก่าและชอบชอกแซกค้นหาเมืองเก่าๆ พามาแนะนำให้ผมรู้จักแล้วชักชวนไปค้นหา “เมืองเก่า” หลัง “ดอยแจ่ม”

เข้าทางผม เพราะผมเองก็เที่ยวเสาะ “ตามล่าหาเมืองเก่า” อยู่แล้ว เลยตกลงไปทันที ลืมคิดไปว่าตัวเองวัยมากแล้วจะ “ลากสังขาร” ไปไหวหรือ ลูกสาวลูกเขยกับอรรถพลผู้เป็นเพื่อนรุ่นพี่กำลังหนุ่มแน่น ย่อมมีความคล่องแคล่วสามารถบุกลุยได้ทุกแห่งในเมื่อเป็นเจ้าของพื้นที่อยู่ด้วยแต่เมื่อตกปากรับคำไปแล้วก็ต้องเลยตามเลย มาเปลี่ยนใจที่หลังเสีย “ฟอร์ม” หหมด

“ดอยแจ่ม” ที่ว่านี้ ตั้งตระหง่านสูงลิ่วที่เกือบจะเรียกได้ว่า “เทียมเมฆ” อยู่ด้านหลังมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงรอบๆ เต็มไปด้วยป่าทึบ น่ากลัว และยิ่งน่ากลัวหนักขึ้นไปอีก เมื่อฟังสภาพแวดล้อมชวนให้ขนพองสยองเกล้า มีคนเคยเห็นปรากฏการณ์ประหลาดๆ เช่นอยู่ๆ ก็มีภาพมนุษย์ดีกดำบรรพ์มายืนอยู่ตรงหน้า บางทีก็มีเสียงร้องโหยหวน ในเวลากลางคืน มีชาวบ้านเห็นคนหัวเป็นสุนัข ตัวเป็นคน

ฟังแล้วขนหัวลุก ล้วนแต่ชวนให้น่ากลัว

ลักษณะดอยลูกนี้ไว้แห่งตรงกลาง สองข้างเป็นยอดแหลม ผมคุ่นๆ ตา ทบทวนอยู่สักพักก็หนีออก คล้ายภูเขาที่เมืองกาญจน์บ้านผม ภูเขาลูกนี้เรียก “เขาพระ” แห่งตรงกลาง สองข้างสูงขึ้นไป ซีกซ้ายมือมีถ้ำ ปิดไปแล้ว ที่หน้าถ้ำมีหินสีแดงก้อนมหึมา น่ากลัวจะร่วงลงมา บริเวณปากถ้ำมีเกลอบเม็ดขนาดเขื่องตกอยู่มากมาย ผมเคยขึ้นไปเมื่อตอนเด็กๆ ยังนึกแปลกใจ มีตำนานเมืองลับแลอยู่ในถ้ำ ชาวบ้านเล่ากันต่อๆ มาเป็นเรื่องราวพิสดารพันลึก แต่ที่ดอยแจ่มนี้ไม่มีถ้ำเหมือนเขาพระ คงไม่มีตำนานอยู่บนนั้น กลับไปมีเรื่องน่าเสียวสยองที่ด้านหลัง

การเดินทางไม่สามารถจะใช้รถยนต์ได้ เพราะไม่มีถนนเป็นป่า ต้องใช้มอเตอร์ไซด์อย่างเดียว

ผมก็แข็งตรงนี้ ไม่ถนัดขี่มอเตอร์ไซด์ แต่เมื่อซ็อนท้ายไปก็พอว่า ถึงอย่างนั้นก็ไม่ค่อยแน่ใจว่าจะซ็อนท้ายไปไหว ชักหัวหน้ๆ ว่าจะเกิดอุบัติเหตุกลางทาง เพราะไม่มีถนน รถต้องผา ความทุรกันดารเข้าไป คงจะทุลักทุเลน่าดู ดีไม่ดีถูกรถเหวี่ยงตกลงมาเมื่อไรก็ได้

เราออกเดินทางแต่เช้า เอรารถจอดไว้ที่บ้าน นั่งรถมอเตอร์ไซด์ไปสามคัน “น้องนุ่น” ลูกสาวคุณนิวัตร ซ็อนท้ายสามี่ คุณนิวัตรซ็อนท้ายรถเพื่อนของอรรถพล ส่วนผมซ็อนท้ายรถอรรถพล พอรถถึงมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มีถนนอ้อมไปทางขวามือ ถนนติดอยู่พักเดียวก็เริ่มขรุขระ แล้วค่อยๆ กลายเป็นป่า ใช้ทางเดินเชิงดอยไปสักพักก็พบทางวากวน สูงๆ ต่ำๆ มอเตอร์ไซด์ทั้งเหยียงทั้งฟุ้งกระโจนตามที่คนขับชี้แจง ผมอยู่ในอาการหน้าเขียวหน้าเหลือง กลัวรถเสียหลักเหยียงกระเด็นเข้าไปในดงไม้ข้างทาง กว่าจะหลุด

สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์

Siam Rath Subda Wijam
Circulation: 500,000
Ad Rate: 350

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 24 กุมภาพันธ์ - พท. 2 มีนาคม 2560

ปีที่: 64

ฉบับที่: 24

หน้า: 68(กลาง)

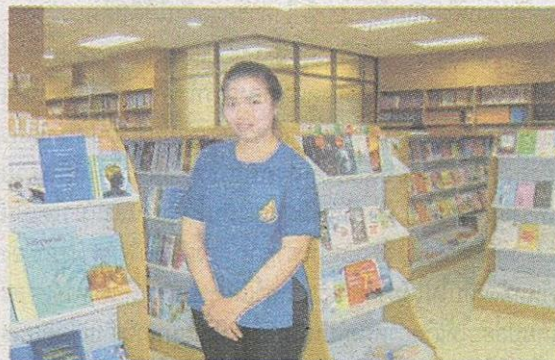
Col.Inch: 92.02

Ad Value: 32,207

PRValue (x3): 96,621

ศิลป์: ลีลี

คอลัมน์: ตามล่าหาเมืองเก่า: ดอยแจ่มและมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

สาวน้อยหน้าตาแฉล้มแซมช้อยผู้นี้ชื่อ ธมน ศรีเทรา ประจำอยู่ที่ ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เชียงราย

ทางวิบากไปได้แทบทนแรงเขย่าช้อยอนไม่ไหว

เมื่อพ้นทางวิบากก็มองเห็นที่โล่งคล้ายลานลดหลั่นลงไป เบื้องล่างบริเวณรอบๆ แลเห็นดอยสลัซซัซซ้อนไกลออกไป

จากที่ราบสูง ด้านซ้ายมือมีทะเลสาบใหญ่ ชาวเมืองมีดอยอีกสองลูก ลูกที่อยู่ไกลออกไป แลเห็นหน้าผาสีแดงเรียกว่า “ดอยดินแดง” จุดหมายที่เราจะไป

ส่วนดอยลูกที่อยู่ใกล้ ทางมหาวิทยาลัยนำต้นซากุระมาปลูกไว้ เลยเรียกว่า “ดอยซากุระ” ดอยทั้งสองลูกนี้อยู่ด้านหลังดอยแจ่ม

บริเวณที่ราบนี้เองที่อรพหลพบชิ้นส่วนของโบราณแตกหัก ตกอยู่เกลื่อน มีขวานหินโบราณรวมอยู่ด้วย สันนิษฐานว่าจะเคยมีเมืองเก่าซ่อนอยู่ที่นี่ด้วยอรพหลกับคุณนิวัตรค้นหาตามพื้นดินปนทรายที่ถูกน้ำฝนชะล้างเป็นร่อง คุณนิวัตรพบวัตถุชิ้นเล็กๆบนพื้นทราย ร่องบอกทุกคน ผมรีบเข้าไปดู เมื่อช่วยกันแะออกมาดูปรากฏว่าเป็นขวานหินโบราณ ผมจึงเริ่มสงสัยว่าบริเวณนี้อาจเคยเป็นเมืองในยุคดึกดำบรรพ์มาก่อนอย่างที่สันนิษฐานไว้

หยุดพักครู่ใหญ่ เราก็เดินทางต่อเพื่อจะไปยังดอยดินแดง ที่เห็นอยู่ลิบๆ เส้นทางตอนนี้งดงามจากยอดดอยสู่ด้านล่างมอเตอร์ไซด์ปั่นตามร่องน้ำบางแห่งลึกรถจึงไต่คไปไต่คมาหน้าเวียนหัว ทั้งนำกลัวว่าจะถูกเหวี่ยงกระเด็นลงไปข้างทางที่มีแต่ตงหญ้ารกและดงไม้ซึ่งทำให้มีดครีมีด้วยแสงแดดส่องลงมาไม่ถึง ก่อให้เกิดความเย็นเยือกตามสภาพป่าดิบที่เพิ่งถูกมือมนุษย์แผ้วถาง รถมอเตอร์ไซด์พาขึ้นๆ ลงๆ พักหนึ่งก็ไต่บนทางรกเลี้ยว

ขึ้นมาถึงยอดดอยดินแดงบรรยากาศแสนวิวงน่ากลัวยิ่งได้ยื่นคำบอกเล่ามาก่อนเกี่ยวกับสิ่งเวดลัคมที่นี้ยิ่งชวนให้ชวนหัวลุกพากันค้นหาของเก่าที่ตกอยู่ตามพื้นดินจนถึง 5 โมงเย็นจึงพากันกลับขึ้นบนยอดดอยโดยได้สิ่งของพอสมควร ซากลับเรากลับลงมาอีกด้านหนึ่งของดอยแจ่ม ผ่านทะเลสาบซึ่งมีนกเป็ดน้ำบินลงฝูงใหญ่เส้นทางนี้ดีกว่าขามา เราจึงลงมาถึงมหาวิทยาลัยเร็วกว่าขาขึ้นไปเท่าตัว เราแวะกินอาหารที่ร้านในเมือง ก่อนกลับเข้าที่พัก

สำหรับมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงนั้น ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2539 สมัย บรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ในหนังสือบันทึกความทรงจำของรองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ เล่าว่าท่านมีตำแหน่งเป็นปลัดทบวงฯ จึงได้รับผิดชอบในการก่อสร้าง และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จ ท่านก็ดำรงตำแหน่งอธิการบดี

จากหนังสือความทรงจำ รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ เล่าว่าแรกก่อตั้งเสร็จนั้นไม่มีใครรู้จักและไม่มีใครยอมรับมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแห่งนี้ ท่านได้ต่อสู้ฝ่าฟันจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นที่รู้จักและยอมรับและกลายเป็นมหาวิทยาลัยใหญ่ที่สำคัญของเชียงราย

ทั้งสถานที่ตั้งและรูปแบบการก่อสร้าง นับว่ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงดูโดดเด่นเป็นสง่า ผมมีโอกาสเข้าเยี่ยมชม รุ้สึกบรรยากาศภายในและภายนอกดีเยี่ยม มีห้องอาหาร คอฟฟี่ช็อป โดยเฉพาะศูนย์หนังสือของมหาวิทยาลัยนั้นหนังสือให้เลือกซื้อเลือกอ่านมากมาย อีกทั้งบริการ มี “น้องหนู” ธมน กับ “น้องจิม” ให้การต้อนรับอย่างดีมีความน่ารัก ■